

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Mindedigt over Susanna Christophers-Daatter Tønder g. m. Eiler Schøller 1675

Citation: Kingo, Thomas: "Mindedigt over Susanna Christophers-Daatter Tønder g. m. Eiler Schøller 1675", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-workid81831.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

↵

Den Ærbaarne, Gudfryctige og Gud-elskende Matronæ Sal: Susannæ Christophérs-Daatter Tønder, Ædle, Høj-Actbar og VelViise Eiler Schøllers salige Kieriste, Til siste Ære og Amindelse. ((daggert) 16. Maj 1675).

☒ Saa er dog ingen Stæd hvor Døden jo har stæde,
At hand med Adams Kiød sin Orme-Mund kand
måde!

I Verden ingen Plads for Døden haver Læ,
Fra den Tid Veyen blev lukt til for Livsens Træ!
See langt i Øster hen, hvor Solen blid optræder
Og Duggens Perle-Graad aftørker alle Steder,
Gak hen, beskue dend Sted hvor Hun fuld-straaled
staar,
Naar hun i ald sin Pragt i Middags-Lavet gaar!
Kig og i midlertid bag Nordens mørke Fielde,
Hvor HERrens Aldmagt staar i Klippers Aar og Ælde,
Hvis horned kamme sig snart op til Himlen skraar,
Og med utrolig høyd flux over Skyen naar!
Mand skulle tæcnke det, at om mand kunde stige
Fra Dødsens Vilkor op i dette Jorderige,

* 148

☒ Da skulde det vel skee udi det Klippe-Land,
Hvor høyst i Lufit og længst fra Jord mand vandre
kand!
Mens Ach! den grumme Død sit Regimente strekker,
Til alt der Aande har, og Adams Børn optrekker,
Om end de boer saa skiønt som i et Paradiis,
Og om de gleeed end hen paa længste Nord-lands lis!
Vi bær den Madike af Dødsens-Gifft og Galde
Udi vor lønlig Barm, som Slangen sødt indtalde
Udi vor Moders Liv, hvorved vor Fader blev
Forgiven, og sin Død til alle Slegter drev!
Det vil ey gielde nu, om end vi kunde svinge
Mod Stierne-Huset op, vi fører under Vinge
Det skiulte Dødsens Sting, som selv vi ikke seer,
Hvor ved vi dratter ned i Gravens muld og leer!
Det hielper ey, om end vi stod i Klippens-Krone,
Og vel sad fast i dend Graa-mussed Kampe-Throne,
Den Slange-snedig Død til os dog finder Sti,
Saa Moses ikke selv paa Nebo Bierg er fri!
Det baader ey, om end vi fandt den beste Mine
Af Nordiske Metall, og om vi kunde trine
Ned i Afgrunden til Guld-aarens Rige veld,
Vi faar dog ligevel betale Dødsens gield!
Det skaaner ey, om end vor kind som Rosen malis
Af Ungdoms Blomster-Blod, og om end meget pralis
Af Styrcke, Velde og hvad Verden give kand,
Det skal dog skæmmis alt i Dødsens skyggis Land!
Det frier os ey, om end med megen Dyd og Ære
Vort Liv er smykked om, saa vil dog Tiden tære

* 149

☒ Vor Rode-Saft ved een og anden Svagheds Ild
Indtil at Døden naar sin Avindsyge vild!
SUSANNA TØNDER, du har ogsaa maat betale
Din Døde-skyld og Gield, saa Sygdoms stercke Quale
Dit Hiertis Fæstning, dit det Dyde-ftdde Bryst
Antasted hefftig blev, ja slet fra Siælen kryst!

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter 1*, 1939-74.

Den Aande, som du her i Verden vilde drage
Til HErrens Frygt, og til din Egte-Mand og Mage
At gjøre Liv og Lyst, dend blev dig tung og trang,
Indtil den endelig forlod Naturens gang!
I dine beste Aar du maatte Afskeed tage
Og følge Døden, der dit Levnets Fryde-Dage
Ved Velstands Soele-Lius i Glæde-Blomster stod
Da Dødsens Segel kom og hug dem af for Fod.
Dog er du ikke saa aldelis fra os revet,
At jo dit Minde er med ævig Troskab skrevet,
Udi din Husbonds Siæl, ja! alle dig har kiendt,
De siger, at dit Liv, men ey din Dyd, er Endt.

*